

{ אז נדברו }

פרשת ניצבים ע"ז | גליון מספר: 317 | לסדר: "ובחרת בחיים"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל:

a8447168@gmail.com

הרכבת יוצאת לדרך... טו טו טו...

ביום הראשון של ראש השנה קוראים בתורה "וה' פקד את שרה..." קוראים שם על הברית של יצחק ועל יום הגמל את יצחק... ואז מסופר על ישמעאל... ואז הוא מצחק... ואברהם מגרש את הגר... ואין מים... ואז פתאום יש מים... **וכל זה לכאורה תמוה:** כי... כי כמעט שום דבר שמה לא קשור ישירות לראש השנה... הרי אל תשחק נולד בכלל בפסח... וממילא גם יום הגמל את יצחק גם זה היה בפסח... בקיצור: מכל הפרשה הארוכה הזו... שום דבר לא שייך לראש השנה חוץ מארבע המילים הראשונות: "וה' פקד את שרה!!! זה הדבר היחיד שקרה בראש השנה וזהו!!! מכאן ואילך שום דבר לא קשור לראש השנה... כלומר אם איחרת בקריאת התורה את הארבעה מילים הראשונות... אז זהו... מכאן ואילך אל תחפש מה זה קשור לר"ה... כי... כי עברנו את זה... אז באמת למה? למה בכל זאת קוראים את הפרשה הזו בר"ה?

התשובה היא כך:

יש לך טעות!!! מה אתה טוען... שיצחק בכלל נולד בפסח... לא!!! זה לא נכון!!! זה לא קרה בפסח!!! זה קרה בראש השנה... אתה יודע למה?? כי היות ובראש השנה כתוב: "וה' פקד את שרה!!! ואז נגזר בשמים שיצחק ירד לעולם... אזי כל מה שהולך להיות עם יצחק בשנה הקרובה ובמידה מסוימת גם לאחמ"כ... כל זה כבר נגזר בר"ה... **תבין:** לכל חג יש את ה"עניינא דיומא" שלו... יש נושאים שקשורים לחג הזה ויש נושאים שלא קשורים לחג הזה... אבל בראש השנה?? **מבחינה מסוימת אין דבר שלא קשור!!!** כי אליבא דאמת הכל נסגר שם!!!! כל מה שיתרחש במשך השנה הכל נגזר שם!!! זו הסיבה שלמרות שמקובלנו ש"ארבעה ראשי שנים הם" אבל עדיין ראש השנה הוא אחד!!! ואנחנו גם בוחרים ללמוד את המשניות האלו דווקא בראש השנה... כי... כי נכון שאחד בניסן הוא ראש השנה למלכים ולרגלים... אבל מתי זה נגזר?? בראש השנה של תשרי!!! כלומר: יש כל מיני תחנות בשנה... אבל עדיין התחנה הראשית היא ראש השנה!!! זה מזכיר לי את הרכבת... אם תראה פעם לוח זמנים של הרכבת... יש שם מלא מלא תחנות... ובכל תחנה כתוב לך במדויק לפי דקות!!! בדיוק מתי הרכבת תגיע לכל תחנה... בסבידור מרכז היא תגיע ב-18.53... באוניברסיטה ב-18.58... ובתחנת השלום ב-19.03... פעם ראשונה שנסעתי ברכבת... זה היה לי מוזר: מה פשר הדקות הלא עגולות האלו?? הרי אצלנו כשאומרים זמן נוהגים לנקוב בשעה עגולה?? חמש וחצי? עשרה לשבע?? **נו... מה התשובה??** אדוני!!! לרכבת הזו יש תחנה ראשונה אחת!!! ומהתחנה הראשונה היא באמת יוצאת בשעה עגולה!!! אבל מרגע שהיא יצאה מהתחנה הראשונה... כבר ברור באיזה שעה בדיוק היא תגיע לתל אביב ומתי היא תגיע לשדה יהושע... אז נכון שבכל המקומות האלו יש לה תחנה... אבל אל תצפה שזה יהיה בשעה עגולה... כי בשביל זה יש תחנה ראשית שהיא נקודת היציאה לדרך שמשם ורק משם היא יוצאת בשעה עגולה!!! ומכאן ואילך זה רק תחנה... תחנה שהזמן שלה הוא רק ביחס לתחנה הראשונה... **אותו דבר כאן:** ראש השנה של תשרי... שם הכל מתחיל! שם נקודת היציאה... שם התחנה הראשונה... ומשם הכל מתחיל מאפס- מה שנקרא שעה עגולה... עכשיו: זה לא אומר שלא יהיו תחנות גם במשך השנה... יהיה סוכות... חנוכה... שובב"ם... פסח... ואפילו יום הולדת... ו... וגם יתכן שיהיה יום אחד שאתה תתפוס את עצמך לידיים באמצע השנה... וזו תהיה בהחלט תחנה מאוד משמעותית... אבל!!! עדיין כל התחנות הן רק ביחס לתחנה הראשונה... הן נגזרות אחרי מה שנגזר בר"ה... ההשפעות שלהן מתואמות לפי התקציב שניתן בר"ה... אל תצפה שהתחנות הבאות יהיו בשעה עגולה... כי... כי הכל נגזר אחרי התחנה הראשונה... הלא היא ר"ה... זה בדיוק מה שקורה פה: בראש השנה התחילה תחנה ראשונה והיא: וה' פקד את שרה... מכאן ואילך היו עוד כל מיני תחנות שהן אמנם לא היו בר"ה אבל הכל נגזר כבר אחר התחנה הראשונה שהיא ר"ה... בר"ה כבר סומן ונגזר כל מה שיארע ויתרחש במשך השנה... ואפילו עקידת יצחק שאירעה 39 שנה לאחמ"כ... ו... ובכלל לא בר"ה... בכל זאת אנחנו נקרא את זה בר"ה... כי מבחינה מסוימת זה קרה באותו ר"ה שוה' פקד את שרה.

בקיצור: תכל'ס... מה יוצא מכל הפטפטט הזו??? ש... שיום הדין קרוב!!! והכל פתוח... לפנינו עשרה ימים שכל השנה כולה תלויה בהם... תלויה בהחלטות שלנו... בתשובה ומעשים טובים שלנו... ו... והכל קורה בימים האלו!!! כל התכניה של השנה הולכת להיסגר בימים האלו... כולל התחנות הבאות והחילופיות של השנה תלויות באופן מכריע בסיעתא דשמיא שתורעף בר"ה הזה... **רק שתבין:** אם הרכבת של באר שבע תצא בעשר דקות איחור... מה תגיד... נו... בסה"כ עשר דקות... אבל לא קלטת!!! המשמעות היא שמעשיו במשך ארבע שעות לאורך כל הציר הרכבת הזו הולכת לפגור כל הזמן בעשר דקות... מעשיו בכל תחנה... הולך להיות רמקול: נוסעים נכבדים: הרכבת מבאר שבע מאחרת ב-10 דקות... אפילו אי שם בעכו בסוף הנסיעה... גם שם יודיעו ברמקול שהרכבת מבאר שבע מאחרת... אז נכון שזה בסה"כ עשר דקות... אבל העשר דקות האלו ילכו את הרכבת עד סוף ציר הנסיעה... **זה בדיוק מה שקורה בר"ה**... אם נתחיל את השנה עם פיגור... עד סוף השנה אנחנו עלולים לפגוש את הפיגור הזה... אי לכך ובהתאם לזאת: קטר קטר... מה לך נרדם... קום... הרכבת אוטוטו יוצאת לדרך... ר"ה מגיע... נתפוס את עצמנו לידיים... ונקבל על עצמנו עול מלכות שמים לעשות רצונו ית' במשך כל השנה... על כל תחנותיה ועל כל השלכותיה... הרכבת יוצאת לדרך טו טו טו...

המשך בעמוד 6...

גליון זה נתרם לזכות

ר' יעקב דב בן לאה הי"ו
העומד לימין גליון זה בהארת
פנים ובנדיבות לב, ברח' ה'
חילו ופועל ידיו ירצה, ימלא
ה' משאלות לבו לטובה ויכתב
ויחתם לחיים טובים ארוכים
ולשלו' אמן.

להשתתפות
בהוצאות הגליון:
- בבנק באמצעות

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

- בדואר לכתובת

זבולון 9 חיפה

משפחת פולק

תודה מראש!!!

החולה והרופא... מי יגיע למי??? התשובה היא: תלוי...

כתוב בספר מטה אפרים בשם המהר"ל וזה לשונו: **נוהגין נשכותב אלס לחכירו אגרת שלומים מן רלש חודש אלול ועד יוס הכיפורים רומז לו בתחילתו או כסופו שהוא מעתיר עליו שזכה בימי הדן הכלאים לטובה להיות נכתב ונחתם כספר חיים טובים**" ע"ל.

אי לכך: יתכן שגם גיליון זה הוא בכלל אגרת שאדם כותב לחבירו... אז נקיים את מנהגו של המהר"ל ונברך ונעתיר על כל קוראי אגרת שלומים זו ושאר עם ישראל שיזכו להיכתב ולהיחתם בספר חיים טובים... שתהיה שנה טובה ומתוקה... שנה שימלא ה' משאלות לבנו לטובה... שנזכה לעשות רצונו יתברך באהבה ובשמחה... ונזכה לעלות ולהתעלות במשך השנה הבעל"ט בעבודת ה'... ונאחל לעצמנו מעומק לב שיתן ה' ונזכה להגיע לר"ה של שנה הבאה מרוממים יותר גדולים יותר קדושים יותר מאיך שאנחנו כעת...

אבל אם כבר מצטטים את המטה אפרים... ואם כבר נשאר מקום פנוי בדף... אז דרך אגב אולי גם כאן ההזדמנות לצטט את אלף המגן במקום שמעיר ואומר: שכשכותבים איחול של שנה טובה... אז את המילה שלום לא לכתוב בשלימותה אלא בקיצור תיבות: שלו... ולמה?? **כי... כי ביום רביעי הקרוב!!!** יהיה אמנם צום גדליה אבל בזמן שביהמ"ק היה קיים היה ביום הזה היה יו"ט מיוחד... מה קרה?? הצליחו לבטל את הזכרת שם שמים מן השטרות ועצם זה שהצליחו לבטל את זה... עשו מזה יו"ט... מה יש?? מה כ"כ נורא ששם שמים כתוב על השטרות? אלא **שמחר זה פורע חובו ונמלא שטר מוטל כחשפה...** אז אם בזמן חז"ל ראו לנכון להקדיש את היום הראשון שאחר ר"ה להתייחסות לנושא זה... מותר גם לנו להיזכר שישנה כזו רגישות יהודית וישנה הלכה מפורשת שצריך לשמור ולדאוג שלא יהיה שם שמים מתגלגל באשפה... בפרט בפרט בשנים האחרונות שכמות הניירת שמתגלגלת לנו בין הרגלים היא בכמות אסטרונומית... ומשנה לשנה זה צובר תאוצה יותר ויותר... **זוק ותשכת:** אין אחד בר"ה שלא מחזיק בידיו איזה חוברת שיצאה במיוחד לכבוד הימים הנוראים שעוסקת או בדף היומי הנלמד... או בקריאת התורה של ר"ה... או בנועם אלימלך על ימים הנוראים... (או שזה מגיע בתור פרסומת או בתור שירות לאנ"ש הבאים בחצר הקודש) ומחר עוברים ימים נוראים ונמצאת אותה חוברת מתגלגלת בראש חוצות יחד עם הכוסות החד פעמי המלוכלכות ושיירי הקוגלים שנשארו על השולחנות מהקידוש של ר"ה או של שמחת תורה...

אז הנה!!! בשביל זה אנחנו נמצאים כעת בימים של חיפוש דרכינו. ואחד מהנקודות הנקודתיות שאנחנו צריכים מידי פעם לעורר את תשומת הלב על כך... זה הנושא של ביזיון כתבי הקודש... והזהירות מגרימה של מחיקת שמות הקודש חלילה... יתן ה' שנזכה כבר בצום גדליה הממשמש ובא שיהפוך לנו אותו ה' לשמחה ולששון... ונזכה כבר למחרת בד' בתשרי ללוות את הכהן הגדול לשבעת ימי פרישה שקודם יום הכיפורים...

אשרי עין ראתה כל אלה... ויהי רצון שתחזינה גם עינינו אנו בשובך לציון ברחמים... כתיבה וחתימה טובה...

ניתן עדיין לקנות חוברת:

מדריכי התשובה לחיבת חשב בעקב המידי לפני ח' בבבאי ובתנאים ומתרחק הרבה מן הדיבר וחסא בו ומשנהו סמו מלפני-

אני אחר

ובו מאמרים בענייני ר"ה עשי"ת ויוה"כ...

בפלא': 0548446691

ניתן לקבל את החוברת במייל.

כל שנה כשמגיע השבוע של סליחות מתחיל הויכוח הנצחי בישיבות... האם זה נכון לעשות להינע לעובדה שקשה לנו לקום מוקדם בבוקר... ולכן נעשה את הסליחות בערב וזהו... או שלא!! כל הצורה של סליחות זה "שחר קמותי"... וזו הצורה... ורק זו הצורה... וממילא אנחנו נעשה את הסליחות מוקדם בבוקר יתהפך העולם... וגם אם שמונים אחוז לא יקומו ולא יגיעו זה לא מעניין אותנו... **זה נידון מאוד מעניין!!! השאלה פה היא הרבה יותר ברמת העקרון מאשר באופן מעשי!!!** עם הנושא הנקודתי הזה אנחנו איכשהו נסתדר... אבל עצם הנידון... מה??? מה פה השאלה?? מה פה הנידון?? הרי כך:

רופא--- --חולה!!! מדובר בשני אנשים שהם איכשהו צריכים להיפגש... כל השאלה היא: מי צריך להגיע לקראת למי?? האם הרופא צריך להגיע לקראת החולה או החולה לקראת הרופא??? אז ככה: כשמדובר במקרים סטנדרטיים אין לקוח ואין פציינט שלא מבין שהוא זה שצריך ללכת לקופת חולים... ולחכות יפה עד שיגיע תורו... ואח"כ לחכות יפה בבית מרקחת עד שיתנו לו כדורים... **אין אחד שלא מבין את זה!!!** גם אם אני רשום בקופ"ח פלונתי... ויש לי מושלם... ויש לי ש"א/פליטנום/זהב... איך שתקרא לזה... איזה זכויות שיהיו לי... עדיין כולנו מבינים שאנחנו צריכים ללכת לרופא!!! ולא הוא צריך לבא אלינו!! אנחנו צריכים להתאים את עצמנו **לשעות של הרופא** ולא הוא צריך להתאים את עצמו לשעות שלנו... **ברור?? יש מישהו שלא מבין את זה???**

אבל!! באותה מידה כולנו יודעים שיש משהו כזה שקוראים לו אמבולנס!! ששם לשם שינוי... לא החולה רץ אחרי הרופא אלא הרופא רץ וטס אחרי החולה... כלומר: כולם מבינים שגם אחרי שבאופן נורמלי החולה הוא זה שצריך לרדוף אחרי הרופא... עדיין!!! בתחום הרפואה יש מצבים שבהם החולה חסר ישע... ואז הרופא הוא זה שצריך לרדוף אחרי החולה... הרופא צריך להתאים את עצמו לחולה... ואז החולה קובע את התור ולא הרופא... (כל מי שצריך ניתוח דחוף דחוף... אזי עם כל הכבוד לרופא... מי שקובע את הניתוח זה המוצב של החולה... הרופא יאלץ לשנות לעצמו תכניות בהתאם למצבו המדוד של החולה...)

אותו דבר במערכת היחסים שבינינו לבין הקב"ה:

כשאנחנו מגיעים בימים אלו לבקש רפואה... השכל הישר והנורמלי מחייב שאנחנו צריכים ללכת לקראת הקב"ה ולא הוא אלינו!!! אנחנו צריכים להתאים את עצמנו כביכול לשעות ה"מומלצות" אצלו... ולא הוא צריך להתאים את עצמו לשעות שמומלצות לנו... וממילא אם מקובלנו שהשעה המומלצת לעת רצון זה אשמורת הבוקר... ואז כביכול הקב"ה פותח דלת ומוכן להתכנס לועדת הריגים... **אבל לא!!!** אני הפציינט עושה ווטו... ומודיע שהשעה הזו לא נוחה לי... אני רוצה שעה אחרת...

זה מקומם!!! זה צורם!!! תתבייש לך... מי צריך את מי?? הקב"ה צריך אותך או אתה את הקב"ה?? פוזות כאלו תעשה בתחנת מוניות... שיש להם לקוחות... והם צריכים אותך יותר ממה שאתה אותם... להם תגיד: לי נוח בשעה אחרת... אבל כאן מי צריך את מי?? הרי כשאתה צריך להגיע על ארבע ולהתחנן בפני החלונות הגבוהים לאישורים... אתה מבין מצוין שהוא זה שקובע את התור... ואתה צריך להתייצב שעה לפני כן במקום בלי להניד עפעף... **פה נמצא התסכול של הדור הקודם ביחס למושגים שלנו!!!** הדור הקודם... הדור של ההורים שלנו... הראש שלהם עובד ככה: בראש השנה אתה הרי צריך רחמים... אתה צריך להתחנן על נפשך... באים חז"ל ואומרים לך: שבשעה פלונית יש קבלת קהל אצל הרבש"ע... זה הזמן המתאים... אח"כ זה כבר פחות מתאים... **אז מה אתה עושה משחקים?? מה אתה אומר: לי נוח שעה אחרת??** מי קובע למי את התור?? אתה לרבש"ע או הרבש"ע לך?? זו הסיבה שהדור המבוגר לא מסוגל לשמוע את הטיעון של הדור הצעיר **בפרט בנושא זה...** כי... כל הרעיון של הסליחות זה... זה להתדפק ולהתחנן על נפשך לפני הקב"ה... שישלח... שיתחשב... **ואם שם!!!** שם אתם מכתבים לרבש"ע שהוא יתאים את עצמו אליכם ולא אתם אליו... אז ההלו... לא קלטתם את המפה הפוליטית פה... לא קלטתם מי פה צריך את מי... עד כאן הצד של הדור המבוגר!!! כן!!! הכי מובן!!

אבל!!! כאן מגיע הצד השני... והוא:

הרי גם אתם... הדור המבוגר... גם אתם מסכימים שיש דבר כזה שקוראים לו אמבולנס... זאת אומרת: גם אתם מבינים שיש מצבים שאין ברירה והרופא הוא זה שצריך לרדוף אחרי החולה... לא בגלל שהרופא צריך את החולה... אלא בגלל שהמוצב של החולה לא מאפשר לו להגיע לרופא... **אז זהו!!!** שבדור הזה חלק גדול מאיתנו נמצאים במקום כזה... אנחנו נמוכים ושטחיים וחלשים מידי בשביל להבין שבימים הנוראים אנחנו בבעיה ואנחנו צריכים ללכת עעךד הקופת חולים... ויעוד לחכות שם בתור בסבלנות... חלק מאיתנו עכ"פ נמצאים במקום כזה שאנחנו נמוכים מידי בשביל להבין שאנחנו בבעיה... וכאן אם רוצים לטפל בבעיה אין ברירה אלא שהרופא יבא לקראתנו... כי... כי אנחנו לא נגיע אליו מיוזמתנו... כי אנחנו לא מספיק קולטים שאנחנו בבעיה בשביל להגיע אליו... **לכן הוא בא לקראתנו!!! והוא באמת עושה את זה!!!** המלך בשדה!!! למה המלך בשדה?? המלך יודע שבערי השדה יש איכרים פשוטים מידי... ש... ש... ש... עם כל הרצון הטוב... אם הם מאוד ירצו לבא למלך... אין להם את הרמת משכל המספיקה לעשות את כל הכבדת דרך עד ארמון המלוכה... ממילא המלך תופס את הרגלים ויורד לעם... בשביל זה הוא מלך!!! מלך שמבין את כל העם!!! ויורד לנעליים של העם!!! ויודע שחלק מהעם הוא כזה! הוא ברמה שכזו! זה גדלות של מלך!!! שמבין מאיזן מבט ומקשיב ורואה את כל מכלול הרמות השונות שיש בהם... והוא מסוגל להכיל כל אלה האלו שהוא צריך להתרפס אליהם ולא הם אליו... ועל זה!!! בדיוק על זה נאמר: בכל מקום שאתה מוצא גדלות של הקב"ה שם!!! שם אתה מוצא ענוותנות... בראש השנה אנחנו והרבש"ע אמורים איכשהו להיפגש!!! זה יום ההמלכה!!! את השאר נשאיר לקב"ה... זה יום שבו אנחנו צריכים להיפגש עם הקב"ה ולהמליך אותו על עצמנו ועל כל העולם... השאלה היא: מי יבא לקראת מי?? האם אנחנו נגיע אליו?? או הוא יגיע אלינו??

התשובה היא: לכל אחד יש את הכבדת דרך שלו!!!

כל אחד מאיתנו מבין ברמה מסוימת שהוא צריך לבא לקראת הרבש"ע והרבש"ע לא צריך לבא לקראתו... ומצד שני לכל אחד מאיתנו יש קצה גבול מסוים!!! שמכאן ואילך הוא מרגיש שזהו!!! מכאן ואילך כבר לא יכול!! מכאן ואילך אני צריך שהקב"ה יבא לקראתי!!! ואל דאגה... הקב"ה יודע את זה... והוא באמת בא!!!! הוא מגיע עד אליך!! עד המקום שאליו אתה כן יכול להגיע... בראש השנה נדרש מאיתנו לעשות את הצעדים שאנחנו יכולים לאחוז בהם!!! וכשאנחנו נמצא את עצמנו ונבא עד המקום שאנחנו יכולים להגיע!!! זה יום ההמלכה!!! את השאר נשאיר לקב"ה... כי בא כי בא!!!! אל דאגה... הוא בא... לאיפה?? כל אחד והבא שלו... **הקב"ה בא מולך עד הנקודה שאתה יכול לבא מולו!!!**

הלא הוא נשיא ישראל... וכעת הוא צריך לקבל עדות החדש וכל יום הדין תלוי בחקיקה והקביעה שלו... אז שם זה קורה!! שם זה נעשה בפועל!!! ממילא בזמנם לא היה עול מלכות שמים יותר אידיאלית מללכת לילה שלם בכביש תל אביב ירושלים והכל בשביל להיטפל להכרעת הסמכות העליונה במלכות שמים- נשיא ישראל... זה המקום!!!!!! זה המקום הכי אמיתי ומעשי שבו יהודי מבטא את קבלת עומ"ש בר"ה...

--

כלפי מה הדברים אמורים???

כולנו עומדים בראש השנה בבית הכנסת... ומשתדלים לכיין... משתדלים לעקוב אחרי הש"ץ... ובתוך התפילה אנחנו שמים את כל הנששמה... ולמה?? כי... אנחנו באמת רוצים להמליך את הקב"ה על עצמנו... אנחנו רוצים להראות לו שאנחנו באמת רציניים ורוצים לקבל את עול מלכותו עלינו... אבל תכל"ס... אין לנו כ"כ איך לבטא את זה... כי... כי כפי שהזכרתי מקודם... אין לנו סביב מה וסביב מי לבטא את זה... ממילא: אין לנו שיוור אלא התפילה הזו... ולכן בתפילה של ר"ה אנחנו שמים את ככל הלב ואת כל הנשמה... ועל זה!! בדיוק על זה אומר דוד: "פנה אל תפילת הערער ולא בזה את תפילתם תכתב זאת לדור אחרון..." **אבל!!! צריך לדעת שגם בימינו!!!!!!** גם בימינו קיימת אפשרות לקבל עול מלכות שמים **באופן מעשי!!!!!!** סוף סוף... גם כעת בגלות... גם כאן אנחנו עם ישראל... ואנחנו ציבור גדול של שומרי תורה ומצוות... שיש לנו רבנים!!!!!! וגם אם יש בינינו המון חילוקי דעות... וגם בין הרבנים שלנו יש חילוקי דעות... יש נושאים מסוימים שכולם תמימי דעים... יש נושאים מהותיים שכל גדולי ישראל בדעה אחת ברורה ויצוקה... והמקום שלנו ביום הדין זה פשוט לכופף ראש ולומר: אני נכנע לדעת גדולי הדור!!!!!!

שיהיה ברור: כל אותם אלו שמצפצים על הרבנים... וטוענים כל מיני טענות... שהיום הכל פוליטיקות... ואי אפשר לדעת מה נכון ומה לא נכון... יתכן שהם צודקים... אבל שיהיה ברור: **זה נובע נטו ממרדנות!!!** זה נובע נטו מהטבע המרדני שלא מוכן לקבל עול מלכות שמים!!!!!!

כי... כי שוב... מה זה הרי מלכות שמים?? מלכות שמים זה לא משהו מהסידור... זה לא רק מאמרים עמוקים של המהר"ל בפנימיות ספירת מלכות... לא!!! מלכות שמים זה משהו די 'טכני'... פשוט לקבל את ההנהגה שאוכפת את מלכות שמים!!!!!! בדיוק כמו שלהבדיל במדינת ישראל יש מערכת שלטונית ויש חוקים... ויש בית משפט עליון... ויש מערכת אכיפה... אז להבדיל זה בדיוק הרעיון של מלכות שמים!! להיות משועבד למערכת שלטונית שאוכפת את מלכות שמים... זהו!!!!!! זה הכל!!!!!!

אז אם היה היום סנהדרין ונשיא ושופטים ושוטרים אף אחד לא היה שואל אותי ואותך בראש השנה האם אנחנו מוכנים לקבל ע"ע את עול מלכות

להוציא מהתיאור הזה:

באמת מי שמתבונן איך הייתה האווירה בראש השנה בזמן שביית המקדש היה קיים... זה נראה שכל הגישה לר"ה הייתה אז עולם אחר לגמרי לגמרי מהמושגים שלנו כיום... בו בזמן שאנחנו בר"ה עסוקים כל הזמן באימת הדין... ובזכויות ליום הדין... ואנחנו עסוקים בתפילה ותחנונים... וכל היום אנחנו נמצאים בבית הכנסת וכו' וכו'...

הרי בזמנם... משמע שהיה נושא אחר לגמרי שהעסיק אותם... עכ"פ בירושלים... היו המוני יהודים שבר"ה לא רק שלא נכנסו לבית הכנסת... אלא הלכו קילומטרים רבים בשביל להעיד עדות החדש... רוב כלל ישראל בכלל לא ידעו עד אמצע היום האם בכלל יום הדין היום... כל הסוגיה באותו יום הייתה סביב נשיא ישראל ובית דינו... האם הם הגיעו למסקנה שהיום יום הדין או לא... סביב זה פחות או יותר נסוב הסוגיות של מסכת ראש השנה שאנחנו לומדים בעיצומו של ר"ה!!!!!! יש אמנם שם שני דפים בודדים שמדברים על ג' ספרים... ועל יום הדין... אבל עיקר הנושא הוא סביב עדות החדש וקידוש החדש וכו' וכו'...

איך?? איך זה מסתדר עם הגישה שלנו כיום??

אז התשובה היא פשוטה... תקשיב טוב:

ראש השנה זה יום שבו אנחנו ממליכים את הקב"ה על העולם!!!!!!

אז היום... שלדאבוננו הרב אין לנו לא סנהדרין ולא נשיא ולא שופטים ולא שוטרים ולא כלום... אז בעוה"ר אצלנו קבלת עול מלכות שמים זה משהו שנהיה די תיאורתי... זה סוג של "ועל כן נקווה לך לראות מהרה..." יהי רצון שזה יקרה... אבל נכון לעכשיו זה לא קורה... ממילא היום עיקר ההמלכה מתבטאת אצלנו באמונה... ובתפילה... ובתקווה שיהי רצון ש-"וכן יתקדש שמך ה' אלוהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל מלכות בית דוד משיחך..." ולכן אנחנו כל היום נמצאים בבית הכנסת ומתעסקים עם התפילה הזו... כי זה האמצעי היחיד שאנחנו יכולים לבטא את מלכות ה'... בתקווה... ובתפילה... **ככה זה היום!!!** **אבל אז?** כשביית המקדש היה קיים ועם ישראל היו במצב האידיאלי שלהם??? אז היה פשוט צריך להתפלל על זה... כי... כי... קבלת עול מלכות שמים זה היה משהו הרבה **יותר מעשי!!!!!!** זה היה משהו שקורה בפועל!!!!!! בשטח!! נכון ועכשיו!!! לא היה כ"כ צריך להתפלל "ובכן יתקדש שמך..." כי ברגעים אלו הקב"ה מתקדש על ישראל עמו!! ועל ירושלים עירו!! ועל מלכות בית דוד משיחו!! ואיך??? בזה שאני ואתה וכולנו נעשים אגודה אחת לעשות רצונו יתברך בלבב שלם... **סביב מי?** סביב הסנהדרין וסביב נשיא ישראל שבמשך השנה כולה אנחנו ממושמים לכל גזירותיהם ותקנותיהם ואנחנו נמנעים כל השנה מלחטא בגלל כושר ההרתעה שיש להם... [כן... פעם היה מלקות... וד' מיתות בית דין... וכמה שזה נשמע מפחיד... אבל הנה לך מלכות שמים) ואנחנו כעת עבדי ה' וממליכים אותו בעצם זה שאנחנו מתאחדים סביב כפי ההנהגה הזו שמשעבדת אותנו לרצון ה'... **וממילא:** והיות ובר"ה יושב המחוקק משבט יהודה

הלכה (בקרוב ממש) למעשה-

המשך..

המשך מעמוד 3... ובכן... רבי עקיבא לא קיבל שום טיעון ושום תירוץ...

הוא חייב את כככולם ללכת להעיד עדות החדש!! והנה אנחנו... אנחנו כבר הולכים ככה עשר שעות רצוף... בלי אוכל ושתייה... **המטבח המנומנם של חצר בית יעקב נכנס בבת אחת להילוך חמשי!!!!!!** תוך חמש דקות נפרסו עשרות טורים של שולחנות ובהם מאכלי משמנים ומשקאות ממתקים... אנשי ירושלים הגיעו באלפיהם בזה אחר זה עם מנות של פשטידות והעניקו לאורחים הצדיקים שטרחו כ"כ בעיצומו של היום הקדוש והגיעו לכאן... דודי ענק של שתיה נפתחו בכל ירושלים והשקו את צמאי חסדין העדים הנאמנים של צבאות ה' שהגיעו לכאן עכשיו... טוב... כל התיאור הזה הוא עוד הנושא השולי...

בא נתמקד בעיקרה!!!! בשעה 11.45 לפנה"צ נכנסה כת הראשונה של העדים לחדרו של הליג'ר רבן גמליאל... הוא חקר אותם שתי וערב... החקירה ארכה חצי שעה... ואז הדלת נפתחה!! ורבן גמליאל מיד סימן לעוד שנים מהסנהדרין להתיישב מול כל העם... ו... ורבן גמליאל הכריז: מקודש!!!!!! ומאות האלפים ענו אחריו ברגש עצום: מקודש מקודש!!!!!!

רבן גמליאל מיד התעטף בקיטל... ו... ו... ובבת אחת נהפך המקום לחרדת אלוקים... בשניות אלו מתחיל יום הדין!!!!!! בשניות אלו הקב"ה יושב על כסא הדין... ומלאכים יחפזו וחיל ורעדה יאחזו ויאמרו הנה!!! הנה!!! הנה יום הדין!!! (רק שתבין: בדורנו אנו... יום הדין מתחיל כבר מהלילה... ובבוקר אסור להתפלל ביחידות ואסור לישון כי יש דין... ו... ואז אח"כ מתחיל הרחמים... אבל בזמנם... כל זמן שר"ג לא קידש את החדש בכלל לא התחיל הדין! אין כלום!!! הכל מושבת!!! כל פמליא של מעלה מחכה להחלטה של בית דין!!!!!! וברגע!!!!!! ברגע שר"ג הכריז מקודש... באותו רגע הקב"ה מתיישב על כסא הדין!!!!!!) ברגע זה נפתחים שלושת הספרים... מי יחיה ומי ימות... כעת ממש כל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון... דין!!!!!! אבל!!! הדין הזה לא להרבה זמן!!!!!! כי לא עברה חצי שעה... ורבן גמליאל נטל שופר ובירך... ותקע בו שלושים תקיעות במעמד בית דין הגדול וכל ישראל... ובאותו רגע אבינו שבשמים עבר מכסא דין לכסא רחמים... אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכון

לא יאומן... לפני שעתיים התפללנו בבית הכנסת שחריית... והיינו כבר בטוחים שהיום זה בכלל לא ראש השנה... והנה!!!!!! תוך שעתיים נהיה מהפך וערב ראש השנה נהפך לראש השנה!! וערב יום הדין נהיה לעיצומו של יום הדין... ואנחנו בקושי מספיקים לעכל שזה יום הדין... ו... והנה כעת כבר הגיע אחרי צהרים ואוטוטו מסתיים יום הדין...

עד כאן הלכה בקרוב ממש למעשה... כעת כמה מסקנות מעשיות שכל אחד מאיתנו יכול

הקדושה של ימים הנוראים...

ונסיים בדברי רבינו יונה בשערי תשובה זה לשונו:
"בהתאסף ראשי עם וקהלות קודש לעבוד את ה' יתברך ומסכימים הסכמות להעמיד להם מצוות הנה הם מקדישים את השם יתגדל ויתקדש שנאמר: 'נדיבי עמים נאספו', נקראו ישראל עמים והם עם אחד לעבוד את ה'... והאיש הפורש מדרכי הציבור הנה הוא כמקטרג על הסכמת עבודת ה'... הנה הוא מחלל את העבודה והוא בכלל הכתות שהן בוזות דבר ה' ואין להם חלק לעולם הבא..." אם תשים

לב: רבינו יונה קצת מאריך בדבריו... אתה יודע לאן הוא חותר?? **הענין הוא כן:** בנושא של קבלת מרות מגדולי ישראל בדורנו אנו יש בעיה... כי מי שלא מציית להוראת גדולי הדור של דורנו... האם אפשר להצביע על לאו מסוים שהוא עובר?? לא בטוח! סוף סוף הם לא סנהדרין... ומי שרוצה להתחמק ולהתנער מכל מחויבות כלפיהם א"א לפתוח חומש ולהראות לו להדיא שהוא עובר על התורה... כך שמי שמחפש להתחמק... יש לו... יש לו פתח מילוט... הוא יכול לטעון שלפי חלק מהשיטות אין גדר של סנהדרין היום... **לכן!!! לכן מגיע הרבינו יונה ואומר לנו:** רבות!!! בדורנו זה סוגיה אחרת לגמרי... זו לא סוגיה של ועשית ככל אשר יורוך ולא סוגיה של "לא תסור"... גם אם ככה כתוב בפשקוילים וגם אם ככה מתפרסם בבחירות... מי שקצת מבין עניין... זה לא העניין... אלא מאי?? **זה סוגיה של קידוש ה'!!! זה סוגיה של פורש מדרכי ציבור!!!** אומר רבינו יונה: אם הרבנים אוסרים משהו מסוים פה אחד ואתה מצפצף... אולי לא נוכל לתת מכת מרדות... אבל לעמוד יחד עם הציבור בתקיעות ולצעוק עם כולם: למנצח לבני קורח... ולומר שבע פעמים: "נדיבי עמים נאספו עם אלוקי אברהם..." זה לא!!! החוצה... אתה לא יכול להמליך את הקב"ה יחד איתנו כי אתה פורש מדרכי ציבור... וזה כבר הרבה יותר חמור בלאו ד"לא תסור" (תעין ברבינו יונה ותרעה איפה "לא תסור" מדורג ואיפה זה נמצא ודו"ק...) לא נותר לנו אלא לעמוד בראש השנה ולקבל על עצמנו עול מלכות שמים!! לא להתחכם מול הוראות מפורשות של גדולי ישראל!! מול גדרים ברורים שבהם אין ויכוח וכולם פה אחד אוסרים ומזהירים אותנו מזה... למאי נפקא מינה?? לאותם אלו שעושים לומד'ס... מה נכון ומה לא נכון... מה אסור ומה מותר... ההההלו... לומד'ס תעשה בהלכה!!! חקירות תעשה בגדרי ההלכה... אבל כאן זה לא סוגיה של הלכה... כאן זה סוגיה של ציות ומשמעת... ו... ואתה יודע בדיוק שכל המנגינות האלו נובעות נטו מחוסר ציות ומשמעת... אז הנה!!! אתה רוצה להיות רגוע ביום הדין?? בא נקבל על עצמנו שנינו לציית!!! להיות כנועים וממושמעים לגדולי ישראל...

מותר לנו בנקודה הזו ללמוד קצת מהחסידיים: הרי כן: אם תשים לב יש בראש השנה שני הבדלים מאוד בולטים בין החסידיים לבין כולם:

הנקודה הראשונה היא: שבראש השנה כל החסידיים... כולם הולכים לרבה... איש בל יעדר... אין יום חשוב יותר מר"ה להיות אצל הרבה!!!

הנקודה השנייה: שבאופן כללי... אצל החסידיים יש פחות הרגשה של אימת דין בר"ה... הם הרבה יותר רגועים מאיתנו בערב ר"ה... לפעמים אני מתקנא בהם... גם לי מתחשק להיות כזה נינוח בערב יום הדין...

ו... וככל הנראה הנקודה השנייה תלויה בראשונה: כי חסיד אמיתי שהולך לרבה בראש השנה!!! למה?? הוא הולך לרבה דווקא בר"ה?? מה מיוחד דווקא בר"ה יותר מיום כיפור או שבת שירה וכדו'...? **התשובה היא: שהיות ור"ה זה יום של קבלת עול מלכות שמים... אז כל חסיד אמיתי מבין:** שהמקום שלי בקבלת עול מלכות שמים מגיע לידי ביטוי בזה שיש מעלי סמכות רוחנית!! שאני כפוף ומשועבד לכל התקנות והגזרות שאד"ש יורה לי בעבודת ה'... ואם הרבה כתב רשימה של תקנות בנושא של אינטרנט וצניעות וכו' וכו' והתיר רק זה זה... ובתנאים אלו ואלו... אז אני משועבד אליו במאת האחוזים ללא כל אפשרות להתווכח... **ממלא:** ברגע שחסיד מגיע אצל הרבה בר"ה **הוא צודק** שהוא פחות מפחד ביום הדין... כי... כי להבדיל... כמו שפעם... יהודי היה מגיע להעיד עדות החודש בר"ה... שם הוא היה יותר רגוע... כי זה המקום שבו נעשית מלכות שמים באופן מעשי... **אז להבדיל על אותו משקל:** גם בגלות... התחושה של חסיד אמיתי כשהוא נמצא אצל הרבה ביום הדין היא שעצם זה שאני פה ואני מבטא שאני מקבל על עצמי בפועל להיות כפוף להנהגה של עול מלכות שמים שאני ממושמע לה פה... **אז היא היא!!!** זה העול מלכות שמים שלי בפועל!!! ואם זו התחושה שחולפת בלבו של החסיד ביום הדין אצל הרבה... הוא צודק שהוא פחות מפחד... הוא באמת הרבה יותר מסודר... כי הוא לא רק מתפלל על מלכות שמים... הוא גם מבטא אותה בפועל... אני יודע שכשהחסידיים יקראו את המשפטים האלו הם יצחקו ויגידו... הוי... איזה א'ליטווישע קאפ... איזה צורת גישה ליטאית ויבישה... נכון... אני לוקח את זה בחשבון... (ברור שהמהלך החסידי הוא שהרבה מעלה את התפילות וכו' וכו'... אצל החסידיים הרבה הוא יותר בחינה של כה"ג מאשר בחינה של נשיא...) **אבל לא נורא!!!** מותר לכם לשמוע גם צורת חשיבה של ליטאי... ולא סתם!!! יש לי בזה נפקא מינה... אתם יודעים מאי נפקא מינה?? שכשיגיע אותו גביר או פועיר לר"ה אצל הרבה... והוא יגיע כמובן עם האיפיון שלו... ולמרות שאד"ש הזהיר שאסור הוא מצפצף ועושה מה שבא לו... והוא עוד בטוח שהרבה יעלה לו את התפילות... אז תגידו לו: **שתחבל!!! חבל לך על המאמץ!!!** אתה יכול לחזור בבית... כי הרבה לא יכול להעלות לך את התפילות... **ולמה??** כי כל הסיבה שאנחנו פה בר"ה... זה רק בגלל שכולנו מקבלים עול מלכות שמים בזה שאנחנו כפופים להנהגה הרוחנית שמכתיבה אותנו ביום הזה... ומהעול מלכות שמים הזה שלנו... מזה!!! מזה גופא האד"ש מקבל את הכח להעלות את התפילות שלנו... אבל אתה שמצפצף ולא מוכן לקבל את עול ההנהגה הזו... אין לרבה שום כח להעלות את התפילות שלך... ולכן תעשה טובה ותשאר בבית... ואל תפספס לנו ביציע ותוריד לנו את האוירה

שמים... אלא היינו פשוט עומדים מול עובדה מוגמרת שיש פה מערכת שלטונית שאוכפת את רצון ה'... ובר"ה לא היה נותר לי ולך אלא לבטא שאנחנו לא רק מפחדים ממלכות שמים אלא גם שמחים בזה ואוהבים את זה וחפצים בזה... והיינו מבטאים את עצמנו בזה שהיינו הולכים בשמחה ובאהבה מבני ברק עד ירושלים ברגל... רק בשביל לזכות להיטפל לעדות החודש שתלוי בנשיא ישראל... זה היה כל הר"ה שלנו... אבל היום... ששום דבר לא מובן מאליה... ואין שום כח אכיפה להנהגת ה' בעולם... ומי שרוצה יכול לצפצף על כל הרבנים ולעשות ככל העולה על רוחו... אז הנה!!! זה המקום שלנו!!! אין עול מלכות שמים יותר גדולה מלעמוד בראש השנה ולומר: אני מקבל על עצמי להיות כנוע וממושמע להוראות מגובה בעבודת ה'!!!! אין עול אמיתי וכנה יותר מזה!!!

אתה רוצה שאני אוכיח לך שזה העול מלכות שמים הכי אמיתי שיש???

יש לי הוכחה פשוטה והיא: שזה נורא נורא קשה לי ולך... בינינו... תשמע לי... אני מוכן לקרא את כל התהילים בר"ה ג' פעמים... אני גם מוכן לעמוד כל חזרת הש"ץ בר"ה... ואני מוכן לקבל כל מיני קבלות אפילו קשות בר"ה... אבל לקבל על עצמי להיות כפוף לסמכות עליונה בעבודת ה' שהם יכתיבו לי דברים מסוימים?? לא!!! עד כאן!!! זה קשה לי נורא... ולמה זה הכי קשה ליי? כי זה!!! זה הנקודה של עול מלכות שמים!!! עול זה לא להעמיס הרבה... זה לא בהכרח לקחת על עצמי הרבה מטלות... עול זה להיות כנוע וכפוף לדרג שעומד מעלי!!! אני מוכן לסחוב לבנים אבל בתור עצמאי... ולא לסחוב נוצות בתור ממושמע למישהו שהורה לי כך לעשות...

עכשיו: כאן צריך לסייג את הדברים: אנחנו לא מדברים פה להיפך להיות תלמיד מובהק של איזה רב ולשאול אותו על כל דבר ועל כל עניין... לא!!! אנחנו נמצאים הרבה הרבה לפני כן... אם כל הרבנים חותמים קול קורא ומזהירים על פירצה שיש ביהדות... והם מתריעים שאסור לקנות מכשיר פלוני וכו' וכו'... **אז למה אתה מצפצף???** למה?? הרי היהדות בהתנהלות המתוקנת שלה בנויה על קבלת מרות!!! עם ישראל לדורותיו היה כפוף להוראות מגבוה... רק מה... אתה מנצל את המצב המבולבל שאנו שרוים בגלות וממילא א"א ליצור מערכת שלטונית יצוקה וברורה שיכולה לכופ אותך... ולכן אתה מרשה לעצמך לעשות עקיפה בפס לבן ולנסוע איך שבא לך??

אנחנו נמצאים בעת בראש השנה!!! יום רציני מידי בשביל המשחקים האלו... וביום הזה כל אחד מאיתנו צריך לעמוד מול עצמו ולשאול את עצמו: איפה המקום שלי... שבו אני צריך עדיין לקבל עול???

וסליחה על הביטוי: איפה אני עדיין פורק עול???

הנה לך חשבון נפש מאוד פרקטי שכל אחד מאיתנו יכול לשאול את עצמו בראש השנה...

כי קרוב אליך הדבר מאוד...

פרשטנו פרשת ניצבים... את הפרשה הזו צריך ללמוד בעיון גדול... כי אם נתבונן... הפרשה הזו מדברת מילה במילה על הדור שלנו!! כפי שמקובלנו שהגר"א אמר שכל פרשה מעשר הפרשות של החומש החמישי-דברים... מכוונת כנגד 100 שנה מהאלף החמישי... ואם כן פרשת ניצבים וילך הולכת על המאה שנה הנוכחיות... ואי"כ באופן כללי בפרשה זו מפורטת הדור שלנו מתחילת ת"ש על הגפרית ומלח שריפה כל ארצה (שזה כבר התוצאה ממה שהשאייה לנו הפרשה הקודמת כי תבא על 98 קללותיה... ומה שהשאייה לנו השואה הנוראה שאף היא התחילה בסוף המאה הקודמת של ת"ר ונמשכה לתחילת המאה הבאה של הת"ש רח"ל) ואז... "ואמר הדור האחרון- הדור שאחרי השואה... למה עשה ה' ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה?!" וכאן כתוב שהדור האחרון יעשה חשבון נפש... ו... ואז מתחילה המהפכה של "ושבת עד ה' אלוקיך..." מהפכה של חזרה בתשובה... ומל ה' אלוקיך את לבבך ואת לבב זרעך... ו... וקיבוץ גלויות שכולם עולים לאר"י... אפילו אם יהיה נדחך מקצה השמים משם יקבצך...

ערב יום הדין מול האופק של המעונן חלקית עד בהיר...

ערב ראש השנה... כ"ט אלול... ערב יום הדין... ו... וכולם עוקבים אחרי התנודות של העננים... אסא עובדת במטבח עם כל המרץ... מכינה את החג... וכל כמה דקות שואלת את אבא: נו... מה קורה?? מה המצב...?? מה נראה לך שהולך להיות?? אבל לא ברור... אבא עומד עם ספר תהילים וכל הזמן מסתכל מהחלון... בדיוק היום המזג אויר מתעתע בנו... ולא ברור עד הרגע האחרון מה הולך להיות פה... הבוקר היה אפילו טפטוף... ולאחמ"כ העננים התפזרו וזרחה השמש... ואז שוב הגיעו עננים... ושוב... ויום הדין הולך ומתקרב... עוד שתיים ראש השנה... אבא מסתכל דרוך על העננים ומושך בכתפיו... עוד שעה הדלקת נרות... ירושלים לובשת אימת הדין... כולם יוצאים מהבתים עם קיטל... מתפללים מנחה טיפה מוקדם!!! לא ממש עם דמדומי חמה... מסיימים את המנחה האחרונה של השנה... ו... ואז כככולם עולים לגגות ומסתכלים בדריכות על האופק... **לפי התחזית אסורה להופיע הלבנה בדקות הקרובות למשך עשר דקות בלבד!!!** אם שני יהודים יראו אותה... ויעידו שהם ראו את הלבנה... אזי מחר בבוקר רבן גמליאל יוכל לקדש את החודש... **וברגע!!!!!!** ברגע שר"ג יגיד מקודש... באותו רגע ויגבה ה' צבקות במשפט ונתנה תוקף קדושת היום כי הוא נורא ואיום... מאותו רגע שכן רבן גמליאל יכריז... מאותו רגע יתחיל יום הדין!!!!!! באותו רגע הקב"ה מתיישב על כסא הדין... ומיד מלאכים יחפזו וחיל רעדה יאחזו ויאמרו הנה יום הדין... ועד אז כל פמליא של מעלה מחכה למילה האחרונה של רבן גמליאל... **אבל!!! בנתיים... לעת עתה המצב בישי... העננים מסתירים את האופק... ואם אף אחד לא יצליח לראות את הלבנה...** ולא ימצאו אפילו שני עדים בלבד שיוכלו להעיד לר"ג שהם ראו את הלבנה... **אז הכל תקוע!!!** רבן גמליאל לא יכול לקבל עדות... ומסילה הוא לא יכול להגיד מקודש... ומסילה השנה מתארכת בעוד יום!! בשמים השעון עוצר מלכת והקב"ה לא ישב היום על כסא הדין רק מחר... כי רבן גמליאל לא נתן את המילה האחרונה... **אה... אבל בינינו לבין עצמנו...** הרי אנחנו בטוחים בכמעט מאה אחוז שהלבנה כן הופיעה...?? רק היו עננים...?? ורק לא ראו...?? ורק זה וזה?? נכון!! אבל הקב"ה מסר את כל הסמכות הבלעדית בידיים של נשיא ישראל ע"פ קבלת העדות שלו!!! ואם הוא לא התרשם... ולא קיבל עדות מספקת אז אין!!! כל צבא השמים וכל המלאכים כולם נבלמים!!!

ו... ואז!! התורה מכינה אותנו מראש לקראת סוג הניסיון המאפייני את הדור הזה... **לא בשמים היא לאמר מי יעלה לנו השמימה... ולא מעבר לים היא לאמר מי יעבר לנו אל מעבר לים היא...** התורה מכינה אותנו: שהדור האחרון יסבול מחוסר אמונה בכח העצום שיש ליהודי... הדור הזה כל הזמן יחשוב מה אני יכול... מה אני שווה... עבודת ה' זה משהו שגדול עלי... אי שם בשמים... אי שם מעבר לים... באירופה... אבל אני? מה אני יכול... ולכן התורה כבר מראש מקדימה לנו ופונה אלינו ואומרת לנו: כי קרוב אליך הדבר מאוד בפיו ובלבבך לעשותו...

ו... ואכן כך היה... ונכון לשי שעמד יחד איתנו... פה בצפון ירושלים על הגג... אנחנו לא הצלחנו לראות כלום!!!! ומסילה אנחנו כבר לא נוכל להעיד עדות החודש... אבל... לך תדע... בשביל זה יש עוד הרבה יהודים שגרים במקומות אחרים שגם הם עומדים כעת על הגגות... ו... ואולי אצלם לא היו עננים... והם כן ראו... לך תדע... בא נהיה אופטימים... טוב... יורדים מהגג... ונכנסים לבית הכנסת בתחושה מעורבת... מה... מה קורה עכשיו?? האם כעת ר"ה או לא ר"ה?? יום הדין או לא יום הדין?? מתפללים מעריב ואומרים המלך הקדוש?? אומרים זכרו לחיים?? אומרים לשנה טובה תכתב ותחתם?? כן... אומרים... אבל אם שמת לב לכל דבר כזה הצמדתי סימן שאלה... כי לא ברור!!! כעת לא ברור האם כעת זה בכלל ראש השנה או לא... כן או לא?? ר"ה או לא?? יום הדין או לא?? אבל בין כך ובין כך... זה ודאי יום הדין מדרבנן... (בדיוק הפוך מעכשיו... עכשיו היום הראשון הוא דאורייתא והיום השני דרבנן... ואילו בזמן שביהמ"ק היה קיים... כשהיו שני ימים דווקא היום הראשון היה דרבנן והיום השני היה דאורייתא... ביום השני לא היה בעיה לברך שהחיינו כי זה היום העיקרי ודו"ק)... סעודת ראש השנה נגמרה... **ו... וכולנו יוצאים לכיוון חצר בית יעקב לראות את ההתפתחויות...** לראות לאיפה זה מוביל... נו... שיא המתח... מה הולך להיות פה הלילה?? האם הולכים להגיע פה עשרת אלפים עדים...? או... או רק מאה אנשים בקושי? או בכלל אף אחד?? תראה... לעת עתה מהירושלמים אין בכלל נציגות!!! אף ירושלמי עדיין לא הגיע וטען שהוא ראה את הלבנה... זה כבר נותן איזשהו כיוון לאיפה זה חותר... **טוב... הגיע 10.30 בלילה...** תקשיב... לפי הניסיון משנים עבר... אז אם במעלה אדומים ראו את הלבנה... אזי בשעה 11.00 הם אמורים להופיע פה... (זה הזמן שאורך להגיע ממעלה אדומים לירושלים)... אז בא נהיה אופטימיים... נחכה... אולי פתאום יופיעו פה בזה אחר זה 3000 אנשים ממעלה אדומים שהם כן ראו את הלבנה... הגיע 10.50... 10.55... אין קול ואין קשב!!! אין תנועה! התמונה מתחילה עוד יותר להתבהר... רבותי... אני רואה שלא רק בירושלים לא ראו את המולד אלא גם במעלה אדומים לא ראו... הסיכויים מתחילים להיות עוד יותר קלושים... ככל הנראה רק מחר בלילה יתחיל ר"ה... כל טוב... אגוטע יום טוב דרבנן... יופי... לכה"פ הרווחנו עוד יום להרבות זכויות לפני!! לפני יום הדין... אני כבר רציתי ללכת הביתה... אבל החברותא שלי אמר לי... חכה... נכון... במעלה אדומים לא ראו לבנה... אבל מה עם אנשי טלוסטון? הם מגיעים מכיוון אחר... ואולי שם כן ראו את הלבנה?? בא נחכה עד 12.40... זה השעה המושערת שבה מגיעים אנשי טלוסטון בדרך כלל... טוב... בא נחכה... בנתיים המשכנו ללמוד וגרסנו את הפרק השני של מסכת ראש השנה... הגיע 12.30 בלילה... ושום דבר!! דממה!!! **תבין מה קורה פה עכשיו:** הכינו פה אוכל לחמש עשרה אלף איש... ועדיין אף אחד לא מופיע!! דממה אלחוטית... אני לא יודע מה יעשו עם כ"כ הרבה מנות מיותרות (תבין: שנה שעברה הכינו 10.000 מנות... והגיעו 15.000 איש... אז השנה הכינו בנדיבות 15.000 איש... ובסופו של דבר אף אחד לא יגיע... איזה תסכול!) אני כבר התייאשתי... אמרתי אגאטא יאר... והלכתי לישון... אבל היו כאלו שהיה להם עוד קצת סבלנות וסקרנות ו... והם חיכו לזמן המשוער שאנשי בית שמש יכולים לבא... בית שמש היא כבר ממש רחוקה מירושלים... והם מגיעים רק באזור שלוש בלילה... הם חיכו בכיליון עיניים אולי בשלוש בלילה יהיו הפתעות... ושום דבר... הגיע הבוקר... התעוררתי כולי אחוז תזזית... פתחתי את החלון... נו... מה קורה??? האם הולך היום להיות פה יום הדין או לא?? ואז כששמעתי את השקט הרגוע... הבנתי ש... שככל הנראה זה לא ר"ה... כי אם היו התפתחויות באמצע הלילה הייתה פה תכונה... הלכתי להתפלל שחירתי... שחירתי של ראש השנה לכל דבר!!! אבל ר"ה דרבנן... אמרנו המלך הקדוש מדרבנן... כי הראש השנה האמיתי עדיין לפנינו... **אלא שאז!!!!!!** לפתע!!!! בשעה 11.30 בבוקר... לפתע נשמעת תכונה גדולה בירושלים... תוך כמה דקות נהיה בלגן... רעש... כל העיר כמרקחה... **מה קרה???** אל תשאל... ברגעים אלו נכנסה לירושלים צעדה של עשרות אלפי יהודים עם קיטל... הם מהלכים במהירות... מתנשמים ומתנשפים... עייפים... ומרוטים... מאיפה אתם??? **מבני ברק!!! חל אביבי!!! פתח תקווה!!! רמת גן!!!** מה...?? ראייתם את הלבנה?? **בחת!!!!** נראה בעליל?? **בחת!!!!** מה... ראייתם ברור?? **כן!!!** לא היו עננים?? **לא!!! בכלל לא!!!** רגע... אז כולכם באתם פה להעיד? כן!!! כככולנו... אל תשאל... רבי עקיבא הסתובב בבני ברק... מבית כנסת לבית כנסת... ומישיבה לישיבה ולא נתן לאף אחד להתחמק... הוא דפק על השולחן והודיע: כל מי שראה את החודש שיצא מיד לכיוון ירושלים... הוא רוקן חצי פוניבז... חצי ויזניץ... והיו כאלו שרצו להתחמק... רבה... מה העניין? יש כבר אלפי אנשים שהולכים... אז למה גם אני צריך ללכת? יש לי מקום קבוע בפוניבז... התרגלתי לחזן... וסתם למי יש כח לעזוב הכל... ולהתחיל ללכת במשך שעות ע"ג שעות בעליות של ירושלים... ועוד... בעיצומו... של... יום... הדין???

בעל הטהרת הקודש ז"ע"א חיבר כמה תפילות שבנויות על שינון של אני מאמין ועל משפטים שיהודי צריך לזכור אותם... והוא כתב שם שהתפילות האלו שהוא חיבר זה רק המלצה... כי כל אחד יכול לחבר לעצמו תפילות... רק הוא העתיק בספר את התפילות שהוא כתב לעצמו... אמרתי לעצמי... אם ככה... אולי גם אני אנסה לכתוב לעצמי תפילות... ואכן גם אני ניסיתי!!!! כתבתי תפילה שגם היא בנויה על נקודות מסוימות שאני צריך לשנן לעצמי בעבודת ה'... אחרי שגמרתי לכתוב את התפילה שלי... העמדתי אותה מול התפילה של בעל הטהרת הקודש... וניסיתי להשוות... **לא תאמין מה יצא לי... המשפטים שלי היו הפוכים במאה שמונים מעלות המשפטים שלנו!!!**

ולמה??? כי הוא זצוק"ל... בתפילות שלו הוא כל הזמן משנן לעצמו עד כמה אני פחות ונבזה... וכולם... ואני עפר ועפר... וכמה הקב"ה גדול... וכמה אני אפסי לעומתו... זה אחת הנקודות הכי מודגשות שם!!! ואילו להבדיל אני... כשאני כתבתי לעצמי משפטים... מה הכי הכי ראיתי לנכון להדגיש לעצמי... אני מאמין שאני חשוב מאוד לאבא שבשמים... ואכפת לו ממני... והוא כל הזמן חושב עלי... וכל מצווה שאני עושה פועלת גדולות ונצורות... ואני מאמין שאם אני אעסוק בתורה לשמה הקב"ה מכנס את כל פמליא של מעלה הם מקשיבים לי...

ונתנה תוקף האישי של כל אחד ואחד מאיתנו...

אני כבר אומר לך מראש מה הולך להיות כתוב בכל העיתונים בסוף שבוע זה??? כמו תמיד הולכת להיות תמונה שכתוב עליה "מי באש..." ושם יראו איזה שריפת ענק שקרתה השנה... לא זוכר מתי ואיפה... וזאת תהיה עוד תמונה שעליה יהיה כתוב: מי בסקילה... ומסתמא יראו שם את הקומת חניון שקרסה בחודש האחרון... וכו' וכו'... וכך יראו כל מיני תמונות מאירועי השנה האחרונה ויהיה כתוב מלמעלה משפט כזה שאומר שכל זה נגזר בראש השנה דאשתקד...

עד כאן זה מוכר!!! זה ידוע... את זה הכי קל לשחזר... כי העיתון היומי בלאו הכי יוצא כל יום... וכל מה שנותר לסופרי העיתון זה רק להיכנס לארכיון של העיתון ולעלעל באירועי השנה האחרונה ולברור מתוכם את האירועים החריגים והיוצאי דופן שארעו בשנה האחרונה...

אבל!!! מי יוכל לעזור לנו לשחזר את אירועי השנה האחרונה שלי ושלך??? מי יוכל לעזור לי לבנות ארכיון שמשם אני אוכל לעשות סקירת מצב ולקבל תמונה כללית מה אירע אצלי בשנה האחרונה???

כן!!! אנחנו די שוכחים מה אנחנו בעצמנו עברנו בשנה האחרונה... וחבל... כי אם האירועים האישיים שאני עברתי השנה היו צפים לי מול העיניים אחד אחד כמו שהעיתון יודע יפה להציף לי... יתכן מאוד שהראש השנה שלי היה נראה אחרת...

לפניך כמה תמונות תאורתיות מאירועי השנה החולפת... אתה לא חייב להסכים... תסמן או וי או איקס... אני מתחיל פחות או יותר: **בראש השנה יכתובו ויכנס לראש סיפור יחממו... כמה יעברו וכמה יבלו... מי יהיה ומי ימות... מי יסקט ומי יטרף-** אותם ימים ושבועות בשנה האחרונה שהיה לי טירוף הדעת... שנפלו עלי כל מיני טרדות כאלו מעצבנות שהייתי צריך להתרוצץ לפה ולשם... ולסדר את זה ואת זה... לא!!! אל תחכה לתיאורים מיוחדים... אני גם לא יכול להביא לך תמונות דרמטיות מי יודע מה על אירועים מיוחדים שאירעו השנה אצלי!!! אבל לכן מה... לכן לא קרה???

לכן זה לא בגדר "מי יטרף"??? **מי בחניקה ומי כסקילה**... סקילה זה לא תמיד חייב להיות חניון שקורס... לפעמים מדובר כל מיני קשיים והתמודדויות שמגיעות בבת אחת כמו צרות... שאמנם זה היה פיצוצים של שלושה ארבעה ימים וזהו... שכחתי... אבל זה היה... ואם זה היה... אז זה נגזר בראש השנה!!! ואם זה נגזר בר"ה היה לזה רקע... זה הגיע כתוצאה ממהשה... וכעת בידי למנוע את זה להבא...

מי יעני ומי יעצר... זה לא חייב להיות התרסקות של איל ההון... או תנודה קיצונית בשער הדולר... זה יכול להיות גם תקופה לא כ"כ ארוכה בשנה האחרונה שהייתי לחוץ מאוד בענייני כספים... ו... וזה ב"ה עבר... המצב בחשבון התייצב... אני כבר כמעט שכחתי מזה... אבל אז מה!!! אצל אבא שבשמים זה לא נשכח!!! זה לא משהו שהיה... ודי... נו... ממשיכים... אל תעשה עסק... **לא! היות ואבא שבשמים רוצה ויכול לעשות שהכל יהיה הכי טוב והכי מושלם**... אז כשיש משהו לא טוב... אצל הקב"ה זה משהו שמאוד לא מובן מאליו... ואם זה קרה... אז זה נגזר בר"ה בצורה מאוד רשמית!!! כנראה על רקע מסוים... שהקב"ה לא רוצה שזה יקרה לי עוד פעם... גם אם אני לא מרחם על עצמי... ו... ונו... אני לא עושה מזה עסק... ואני אפילו לא ככזה זוכר ולא כככזה מפחד שכזה דבר יקרה שוב בשנה הבאה... אבל אבא שבשמים לא רוצה כזה דבר!! אבא שבשמים רוצה שהשנה הבאה תהיה הכי מתוקה בעולם!!! אבא שבשמים רוצה דבש!!! כן... תפוח בדבש...

מי בקילו ומי ללא בקילו... כמה חברותות החלפתי השנה... כל חברותא שהתחלתי ללמוד איתן... קיוויתי שזה יחזיק לפחות עד סוף הזמן... אבל על זה נאמר: **מי בקילו ומי ללא בקילו**... משהו זוכר את הבעיות הקטנות האלו בר"ה?? משהו מעלה על דעתו להציף את סוג הקשיים הקטנים האלו כשאנחנו אומרים מי בקיצו ומי לא בקיצו? אז זהו שאצל הקב"ה גם זה!!! גם זה נכתב בר"ה ונחתם ביו"כ... ואבא שבשמים הוא טוב ורוצה שיהיה לי חברותא הכי טוב... ושיהיה לי גשמאק בסדר... ושאני לא ישים לב שעובר הזמן... ואת כל זה הוא יכול לעשות!!! **תבין**: זה שכשאני אומר מי לא בקיצו... מיד צף לי מול העיניים אותו יהודי מוכר שנפטר בשנה האחרונה שלא בקיצו רח"ל... זה לא סתירה שאצל אבא שבשמים יש מקום להכלל!!! זה שבשורה הזו טמונים גזרות נוראות זה לא סתירה שגם ההצלחה שלי עם החברותא שלי בסדר א' מעניינת את אבא שבשמים ביום הדין... וחשוב לו שאני אדבר איתו על זה ונחליט יחד מה עושים להבא...

מי יסלו ומי יתייסר... כשאנחנו אומרים את זה... מיד צפים לנו מחזות מזעזעים של יהודים שסובלים ומתייסרים בכל מיני מחלות שה' יצילנו... אבל צריך לדעת שאכפת לקב"ה גם ה"יכי דמי" יסורים שלי ושלך ביום יום... שאנחנו?? אנחנו כמעט ולא מייחסים לזה חשיבות... אבל אצל הקב"ה? חבל לו... הרי הוא כל יכול... והרי "שהכל נהיה בדברו" אז הוא יכול לעשות שהכל יהיה טוב... וחבל לו על השפעת של החורף שגזלה לי שבוע ימים... חבל לו על הוירוס הזה שתקף אותי שלושה ימים בעונת המעבר והקאתי את כל המעינים... חבל לו אפילו על הנעץ שנכנס לי בנעל בקישוטים של הסוכה והייתי צריך לעבור זריקת טטנוס... אצל הקב"ה הסיפורים הקטנים האלו גם עוברים כבני מרון! גם נלקחים בחשבון... והקב"ה רוצה שאני אעזור לו למנוע אותם... אבא שבשמים רוצה שאני אתעורר ואתפוס את עצמי לידים ו"תשובה ותפילה וצדקה מעבירים את רוע הגזירה..."

מי יספל ומי ירום... אתה בטח מדמיין איזה דמות פוליטית שיצאה מהמפה בשנה האחרונה... אבל לא!!! לא רק להם יש גאות ושפל... לא רק הם מקבלים כותרות... הקב"ה יכול להזכיר לי שלפני שמונה וחצי חודשים הלכתי ברחוב ומישהו הטיח בי דברים בצורה בוטה מאוד... אבא שבשמים מאז ועד עכשיו פגוע בשבילי על זה... אני הספקתי לשכוח... אבל אבא שבשמים... איך הוא יכול לשכוח?? אין שכחה לפניו!!! הרי שום דבר לא במקרה... הרי גם העלבון הזה נרשם בפרוטוקול ביום הדין חמשה וחצי חודשים לפני כן!!! ואבא שבשמים לא מעוניין שסיפורים כאלו יקרו שוב... הוא

רוצה שאני אעשה משהו בעניין...

ומי ירום... הקב"ה לא שוכח לרגע את הגאווה הגדולה שהייתה לו באותו חיזוק שכתפתי בקיץ האחרון בעבודת ה' בלימוד ובשמירת העיניים... שהוא כינס את כל פמליא של מעלה ואמר להם: חזו בני חביבי... והוא מאוד היה רוצה שאני אנציח את ההתרוממות הזו... שאני אקנה אותה בקנין גמור לשנה הקרובה... אני ממש זמן שכתתי... גם את העלויות וגם את המורדות שלי בשנה האחרונה... אבל יש לי עסק עם רבש"ע שאין שכחה לפני כסא כבודו!!! הכל גלוי וידוע לפניו!!! וכל המחזות צפוט לפניו בסקירה אחת!!!

אבינו מלכנו קרע רוע גזר דיננו... אבאלע... זה נשמע כאילו שכבר נגזר משהו רע... זה כבר כתוב... ו... ולא נותר לנו אלא לזעוק מקירות לבנו: קרע רוע גזר... וזאת תמיד אני מתעלל בעצמי ומתחיל לדמיין איזה גזירה מי יודע מה... וזאת מתוך הבהלה הזו אני זועק קרע!!! לא!!! שזה לא יקרה!!! לא!!! אנא... אז נכון שצריך לקחת בחשבון שהכל פתוח... אבל לא חייבים ללכת רחוק... לא חייבים ללכת לגזירות הכי נוראות... מספיק שבשמים כתוב שבשלושה החודשים האחרונים של זמן חורף הקרוב אתה הולך לקרטע... לא תעשה מספיק חיל בלימוד... זהו!!! זה הכל!!! אם אתה תראה את זה עכשיו... אתה תקבל בחלחלה... לא... ה'... לא... מתחנן... קרע רוע גזר דיננו...

אה... ואם אני אספר לך **שזה בדיוק מה שקרה לך השנה האחרונה**... שאם נשב יחד ונשחזר את השנה האחרונה יצא לך שמחודש טבת התחלת להתעייף... וכבר לא התחברת לסוגיות... ומאז גררת את הרגלים עד סוף הזמן...?? אה... היה או לא היה??

אה... נכון... אתה צודק... איך שכחתי... עכשיו אתה פשוט מזכיר לי... כן... עכשיו אני בדיוק מחשב ויוצא לי שבאמת בשלושה חודשים האחרונים של החורף לא תפקדתי... נו... אם ככה... אז למה אתה כ"כ מפחד שזה יקרה... הרי אתה בעצמך בקושי זוכר שזה קרה?? אם אתה לא זוכר סימן שזה לא היה ככזה נורא... אז למה אתה עכשיו כ"כ מבוהל עד אימה לחשוב על כזה דבר?? נו... מה התשובה??

זה שמחודש טבת ועד סוף הזמן לא היה לי גישמאק בלימוד... ככה זה יצא... זה... זה לא היה משהו מגמתי... רק עכשיו... כשאני מסתכל במבט לאחור... בסיכום כללי של הזמן יצא לי שבשלושה חודשים האחרונים של זמן חורף לא עשיתי חיל... אבל!!! אם תראה לי בפרוטוקול של ר"ה שזה התכניה הראשונה לשנה הבאה... לא... לא... אוי ואבוי... זה...?? זה כבר איום נורא!!! אה... נכון??

אז זהו זה!!! שלהוי יודע לנו שכל פשלה שקרתה בשנה שעברה... כי... ככה זה יצא... חזרתנו לאמין שהאמין היא שזה ממש ממש "לא ככה יצא..." **אלא זה נגזר בצורה מאוד רשמית ודרמטית ביום הדין!!!** ואם רק הייתי יודע שכבר בר"ה נכתב מראש... שבחודש תמוז אני פתאום אתקף בעייפות כרונית במשך שבועיים... ויהיה לי קשה להתרכז... אם הייתי יודע שזה משהו מגמתי רשמי ולא משהו כזה ש... שככה... ככה זה יצא... אם הייתי יודע שזה רשום לי מראש בתכניה של השנה הייתי הופך את העולם!!!! הייתי זועק: קרע רוע גזר דיננו...

אז זהו!!! שהכל פתוח!!!! והכל פתוח פירושו ההההכל!!! עד פרטי פרטים הכל פתוח... וכל מה שפתוח עכשיו... לא תמיד ישאר פתוח... אלא הוא הולך להיסגר תוך עשרה ימים... ואבא שבשמים רוצה לפנק אותנו... רוצה לתת לנו את כל הכלים ואת כל הכוחות הדרושים שנוכל לעבוד אותו מתוך הרחבת הדעת... **חשוב!!! חשוב לקחת את זה בחשבון**... כי מרוב שהעיתון מצליח להסיט את דעתנו לאירועים הציבוריים והדרמטיים שאירעו השנה... זה גורם לנו לשכוח את הסיפורים הקטנים שלנו... שגם הם והייתי אומר דווקא הם מחושבנים לפרטי פרטים... והקב"ה מספיק גדול להכיל את כולם!!! מרוב שהנתנה תוקף הוא מזעזע ומציף לנו אסונות מאוד קיצוניים ומיתות משונות... מרוב שאנחנו לוקחים את זה לשם... אנחנו שוכחים שגם הסיפורים הקטנים של השנה שלנו... גם הם נמצאים שם...

ובשביל זה יש לנו עשרת ימי תשובה!!! וזה זמן שמסוגל לתפילה!!! זה זמן שמסוגל לפתוח בו ולזעוק לפני אבא שבשמים על כל המפריעים שיש לנו בעבודת ה'... מהנפילות הרוחניות התלוות שלנו... ועד האלגריה של האביב... והשפעת של החורף... והחום של הקיץ... מהתרדמת חורף שיש ככה בחודש שבט... ועד העצבים הרפויים שיש לנו בחום של הקיץ...

וכמובן: שנקטתי בדוגמאות הנחמדות... כאן מקומו של כל אחד להוסיף את התלאות האישיות שלו בכל תקופה והניואנסים האישיים שלו... הכל פתוח!!! יש לנו עשרה ימים תמימים!!! שבימים האלו התפילה של היחיד מתקבלת... דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב... זאת אומרת: בורא עולם קרוב!!! מקשיב!!! ו... ורק תדבר... תשפוך... תגיד כל מה שיש לך... אל תתקמץ במילים... ואל תחסוך בבקשות... בפרט אם יש לך בקשות מיוחדות בעבודת ה'... אבא שבשמים נמצא פה בשביל זה... הוא רוצה לשמוע אותך... והוא מעוניין לסלק את האבני נגף שהפריעו לך בשנה שעברה... הוא פתוח לשמוע את כל הסיפורים הכי קטנים... ואת כל הפשלות הפעוטות ביותר שמפריעות לך בעבודת ה'... והוא הכתובת לכל זה!!! אל תבזז זמן יקר בימים האלו... ועל כל דבר קטן שמעכיר אותך בימים האלו... במקום לשקוע בזה... אדרבה... קח את הקושי הזה בעצמך... ותגייס את זה לתפילה... תשתמש עם זה כמסמך... הנה רבש"ע... הנקודה הזו שכעת מפריעה לי מי כמון יודע כמה זה פוגש אותי במשך השנה ומציק לי... די... תוציא אותי מהבוץ... תעשה אותי גדול יותר... קל רגלים יותר... מרומם יותר...